

Па ти вълка въ кошарата си пузай! (8)

Годуновъ

когато замуритиитъ вълки,
отъ бурята въ морето, застрашаватъ
и кораба съ товара да повлечатъ —
безумецъ, който растъ отъ своето
сърце не хвърли, да спаси
останалото. Азъ ще хвърля чедо
отъ своитъ грѣхъ въ бездната,
но ще спася отъ гибелъ своя корабъ!

Клепанинъ

А какъ съгъ него ще се помиришь?
За грѣшка ли ще идешъ да го помилувашъ,
или ще го поканишъ у дома си?
кой двамъ ли ще помилуи?

Годуновъ

Самиятъ

царь.

(Григорий отъваря вратата).

Пуренинъ

Ето царьтъ!

(Влиза царь Федоръ -- сѣдѣ него Конярътъ,
Федоръ

Коньтъ ми, защо
повѣ мене се изгуби?

Конярътъ

Господарь,